

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 3836/03.06.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea

Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

(b298/13.05.2026)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (b298/13.05.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 3.06.2026, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarele **observații**:

- propunerea legislativă urmărește instituirea unui mecanism electronic de evidență a prezenței personalului medico-sanitar din spitalele publice, cu scopul de a asigura respectarea programului de lucru, creșterea disciplinei profesionale, protejarea accesului pacienților la servicii medicale și utilizarea eficientă a resurselor publice alocate sistemului de sănătate. Măsura propusă răspunde unei preocupări legitime privind buna funcționare a serviciilor publice de sănătate și poate contribui la creșterea transparenței administrative, a responsabilității

manageriale și a predictibilității în organizarea activității medicale. Din această perspectivă, instituirea unor mecanisme obiective de evidență a timpului de lucru nu este, prin ea însăși, de natură să afecteze drepturi sau libertăți fundamentale, în măsura în care este aplicată proporțional, nediscriminatoriu și cu respectarea garanțiilor privind protecția datelor cu caracter personal;

- propunerea poate avea un efect pozitiv asupra drepturilor pacienților, întrucât prezența efectivă a personalului medico-sanitar în timpul programului de lucru reprezintă o condiție importantă pentru accesul real la servicii medicale, pentru continuitatea actului medical și pentru calitatea serviciilor furnizate în unitățile sanitare publice. În acest sens, obiectivul urmărit este unul legitim și se circumscrie interesului public privind funcționarea corespunzătoare a sistemului de sănătate;
- având în vedere că sistemele electronice de evidență a prezenței presupun prelucrarea unor date cu caracter personal ale salariaților, este necesar ca reglementarea primară sau normele subsecvente să prevadă în mod expres garanții clare privind tipul datelor colectate, scopul prelucrării, temeiul juridic, durata de stocare, persoanele care au acces la date, condițiile de transmitere către autoritățile de control, precum și drepturile persoanelor vizate. Simpla mențiune a conformității cu legislația privind protecția datelor nu este suficientă, în lipsa unor reguli minime previzibile care să limiteze riscul unei prelucrări excesive sau neunitare;
- este necesară clarificarea noțiunii de „*identificare unică a persoanei*”, pentru a evita interpretarea că sistemul ar putea presupune, în mod automat sau obligatoriu, utilizarea unor date biometrice. În ipoteza în care ar fi avute în vedere mecanisme biometrice, acestea ar trebui reglementate distinct, cu respectarea strictă a principiilor necesității, proporționalității și minimizării datelor, precum și cu instituirea unor garanții suplimentare. În absența unei asemenea clarificări, există riscul ca unități sanitare diferite să adopte soluții tehnice diferite, unele dintre acestea putând fi disproporționate în raport cu scopul urmărit;
- sistemele electronice de evidență a prezenței trebuie să fie utilizate exclusiv pentru verificarea respectării programului de lucru și pentru scopurile administrative prevăzute de lege, fără transformarea acestora într-un mecanism general de supraveghere permanentă a personalului medical. Este necesară delimitarea clară între evidența timpului de muncă și monitorizarea activității

profesionale propriu-zise, pentru a proteja demnitatea salariaților, viața privată la locul de muncă și climatul profesional din unitățile sanitare;

- se recomandă, de asemenea, ca normele metodologice să prevadă obligația informării prealabile a personalului medico-sanitar cu privire la modul de funcționare a sistemului, datele colectate, scopul utilizării, durata păstrării jurnalelor de acces și căile prin care pot fi semnalate erori tehnice sau înregistrări incorecte. În lipsa unei proceduri clare de rectificare, o eroare a sistemului electronic ar putea produce consecințe administrative sau disciplinare nejustificate asupra salariatului;
- în ceea ce privește regimul contravențional propus, acesta trebuie aplicat cu respectarea principiului proporționalității și a dreptului la apărare. Este necesar ca sancțiunile aplicabile unității sanitare și managerului să fie corelate cu gravitatea faptei, cu existența unei conduite culpabile, cu posibilitatea reală de conformare și cu eventualele dificultăți obiective de natură tehnică, financiară sau administrativă. De asemenea, trebuie asigurată posibilitatea contestării procesului-verbal de constatare și sancționare, potrivit dreptului comun;
- propunerea legislativă instituie o normă specială (derogatorie cel puțin din punct de vedere al sancțiunilor) de la art. 119 din Codul Muncii care obligă deja toți angajatorii (inclusiv spitalele publice) să țină evidența orelor de muncă prestate zilnic de fiecare salariat, cu evidențierea orelor de începere și de sfârșit ale programului. Obligația introdusă prin acest act normativ, și anume utilizarea unei modalități tehnice specifice, respectiv (electronică) pentru un anumit sector (public de Sănătate), ar trebui reglementată în Codul Muncii ca regulă generală sau cel puțin pentru întregul sector bugetar, și nu doar sectorial;
- pentru a evita tratamentele diferențiate între unități sanitare publice aflate în situații similare, este necesar ca Ministerul Sănătății să stabilească standarde tehnice minime unitare, criterii clare de auditare, obligații de securitate informatică și proceduri uniforme de raportare și control. În lipsa acestor standarde, aplicarea legii ar putea conduce la practici administrative neunitare, costuri disproporționate sau diferențe de tratament între spitale, manageri și categorii de personal;
- propunerea legislativă urmărește un scop legitim, respectiv creșterea disciplinei, transparenței și responsabilității în sistemul public de sănătate, precum și protejarea accesului pacienților la servicii medicale. Măsura nu instituie, prin ea însăși, un tratament discriminatoriu și poate contribui la buna funcționare a serviciilor publice, însă implică prelucrarea datelor cu caracter personal și

introducerea unor mecanisme de monitorizare la locul de muncă, ceea ce impune garanții clare privind proporționalitatea, protecția vieții private, informarea personalului, securitatea datelor, rectificarea erorilor și aplicarea nediscriminatorie a sancțiunilor;

- apreciem și perspectiva pozitivă a propunerii legislative în ceea ce privește evidențierea numărului semnificativ de ore suplimentare efectuate de salariații din spitalele publice, care nu se regăsesc în pontaj (un fenomen semnificativ mai întâlnit în unitățile sanitare publice comparativ cu situațiile nerespectării programului invocate în fundamentarea proiectului). Propunerea legislativă rezolvă problema „timp lucrat, timp pontat” din ambele perspective.

Președinte,

Sterică FUDULEA